

Nr 142.

Av herr **Neiglick**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa ändringar i avlöningsreglementet för tjänstemän vid statens järnvägar m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 150, föreslås bl. a. inrättande av en geoteknisk avdelning inom k. järnvägsstyrelsens banbyrå, med uppgift dels att företräda den geotekniska specialkunskapen vid nybyggnader och underhållsarbeten vid statens järnvägar, dels att systematiskt arbeta för en alltmera ökad och fördjupad insikt i de grundläggande frågorna inom geotekniken. De senaste årens erfarenheter hava tydligt ådagalagt behovet av ett dylikt organ, och den k. propositionen uppvisar på ett övertygande sätt dess maktpåliggande uppgifter samt de ur säkerhets- och ekonomiska synpunkter viktiga resultat, som därav böra kunna förväntas.

Avdelningen föreslås ställd under ledning av en ingenjör, som förutom väg- och vattenbyggnadsteknisk högskoleutbildning även måste hava förvärvat ganska grundliga geologiska kunskaper — det skulle kunna tilläggas — hydrologiska specialkunskaper.

Järnvägsstyrelsen har föreslagit, att föreståndaren för den geotekniska avdelningen skall erhålla lön m. m. och tjänsteställning som byråingenjör av 1:a klass eller 5,700—6,600 kronor, varemot överingenjören och chefen för statens järnvägsbyggnader Fogelmarck uttalat sig för, att tjänsten skulle jämnställas med byrådirektörs, därvid avlöningen jämte naturaförmåner skulle utgöra 6,600—7,500 kronor.

Kungl. Maj:t har icke velat föreslå högre förmåner än k. järnvägsstyrelsen tillstyrkt. Departementschefen betonar emellertid vikten av att till föreståndarebefattningen förvärva en fullt kvalificerad ingenjör, därest ändamålet med ifrågavarande avdelning skall vinnas, och att med hänsyn härtill avlöningsförmånerna måste göras »någorlunda lockande».

Detta syfte kan enligt min mening näppeligen beräknas uppnått annat än genom anslutning till överingenjören Fogelmarcks förslag, till

vars motivering jag tillåter mig hänvisa. Särskilt må erinras om, att befordringsutsikterna för en befattningshavare av så pass specialiserad natur torde få anses vara relativt mindre än eljes, både inom och utom verket, vartill samtidigt må framhållas vikten av, att den specialist, som kan komma att anställas för befattningen, också må kunna beräknas kvarstanna i tjänsten för avsevärd tid framåt. Det formella skälet, att ifrågakvarande befattningshavare vid bifall till Fogelmarcks förslag skulle bliva bättre ställd än övriga avdelningsföreståndare på banbyrån med jämförliga kvalifikationer, synes under sådana förhållanden icke böra tillmätas stor betydelse, särskilt då det här gäller att skapa ett nytt organ för speciella uppgifter. Ej heller synes den bebådade allmänna löne-regleringen vid statens järnvägar kunna nämnvärt inverka på förevarande ärende.

På anförda skäl hemställer jag,

att riksdagen vid bifall till Kungl. Maj:ts proposition, nr 150, rörande inrättande av en geoteknisk avdelning inom kungl. järnvägsstyrelsens banbyrå, måtte besluta, att föreståndaren för sagda avdelning skall hava byrådirektörs löneförmåner och tjänsteställning.

Stockholm den 20 mars 1918.

Sixten Neiglick.